

МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНЮВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПРОГРАМ І ПРОЕКТІВ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (магістерський)</i>
Галузь знань	<i>Для всіх (у тому числі – 03 Гуманітарні науки)</i>
Спеціальність	<i>Для всіх (у тому числі – 032 «Історія та археологія» (основна спеціальність), 033 Філософія (додаткова спеціальність))</i>
Освітня програма	<i>Для всіх (у тому числі – «Європейські студії»)</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>Денна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>1 курс, весняний (другий) семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 кред. ЄКТС / 120 годин: лекції – 18 год., семінарські заняття – 36 год., самостійна робота – 66 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>МКР, залік</i>
Розклад занять	<i>https://schedule.kpi.ua</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор і семінарські заняття: Боковець Ольга Ігорівна bokovets.olga@iill.kpi.ua +380937213330</i>
Розміщення курсу	<i>Посилання на дистанційний ресурс Google Classroom: https://classroom.google.com/c/NzczNzlyMzlyMTg2?cjc=kgh5hwma Код класу: kgh5hwma</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Навчальна дисципліна «Моніторинг та оцінювання соціальних програм і проектів» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системи теоретичних знань і практичних навичок щодо організації, проведення та аналізу моніторингу і оцінювання (МіО) соціальних програм і проектів. Курс охоплює основні поняття, сучасні методи та інструменти МіО, особливості застосування їх на різних етапах проектного циклу, а також розглядає специфіку оцінювання соціальних ініціатив на державному, регіональному та організаційному рівнях.

Предметом навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання соціальних програм і проектів» є теоретичні основи та практичні аспекти моніторингу і оцінювання соціальних ініціатив, зокрема методології збору і аналізу даних, класифікація індикаторів, організація процесу МіО, роль зацікавлених сторін, а також специфіка моніторингу волонтерської діяльності.

У межах навчальної дисципліни здобувачі сформують компетенції, необхідні для ефективного планування, проведення, аналізу та практичного використання результатів моніторингу та оцінювання соціальних проектів і волонтерських програм з застосуванням сучасних теоретичних підходів, методик і

цифрових

Відповідно до вимог ОПП **метою навчальної дисципліни** є формування у здобувачів вищої освіти в здатностей:

ЗК 01 Здатність до абстрактного мислення, аналізу, синтезу для прийняття обґрунтованих рішень.

ЗК 05 Здатність розробляти проекти та управляти ними, працювати в міжнародному контексті.

ЗК 08 Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ФК 06 Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері історії, археології та/або дотичні до них міждисциплінарні проекти.

ФК 07 Здатність здійснювати аналіз, оцінку і прогнозування соціальних, політичних, економічних та культурних процесів із застосуванням фахових знань. Здатність здійснювати експертний аналіз в предметній області.

Після засвоєння освітнього компонента здобувачі вищої школи мають продемонструвати такі **програмні результати навчання**:

ПРН 5 Розробляти й реалізовувати історичні, філософські та міждисциплінарні проекти з урахуванням сучасних методологічних підходів.

ПРН 7 Застосовувати у професійній діяльності у сфері філософії, історії та археології сучасні цифрові інструменти і технології в професійній діяльності, у тому числі для пошуку, збереження і оброблення інформації, для виконання наукових досліджень і реалізації освітніх та інноваційних проектів.

ПРН 8 Пропонувати та обґрунтовувати нові підходи до розв'язання задач і проблем.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Для успішного опанування навчальної дисципліни студенти повинні мати базові знання з соціології, методології та методів соціологічних досліджень, а також менеджменту. Ці знання забезпечують розуміння соціальних процесів, принципів організації діяльності, збору та аналізу соціальної інформації, що є основою для ефективного здійснення моніторингу та оцінювання соціальних проектів і волонтерських програм.

Набуті знання та компетентності є базою для подальшого вивчення дисциплін, пов'язаних із управлінням соціальними програмами, оцінюванням ефективності соціальної політики, проектним менеджментом у соціальній сфері, соціальним консалтингом та аналітичною діяльністю у сфері громадського сектору.

3. Зміст навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин			
	Всього	у тому числі		
		Лекції	Семінарські (практичні)	Самостійна робота (СР)
1	2	3	4	5
Тема 1. Сучасні підходи до соціального проектування	7	2	2	3
Тема 2. Місце моніторингу та оцінювання в проектному циклі	7	2	2	3
Тема 3. Класифікація видів моніторингу та оцінювання	7	2	2	3
Тема 4. Розроблення та впровадження системи моніторингу та оцінювання	7	2	2	3
Тема 5. Класифікація індикаторів (показників) моніторингу	7	2	2	3
Тема 6. Визначення та відбір індикаторів (показників) моніторингу	7	2	2	3
Тема 7. План моніторингу та оцінювання	7	2	2	3
Тема 8. Залучення зацікавлених сторін до моніторингу та оцінювання	7	2	2	3
Тема 9. Збір даних для моніторингу та оцінки	7	2	2	3
Тема 10. Звітування за результатами моніторингу та оцінювання	5		2	3
Тема 11. Моніторинг та оцінка соціальних проектів	5		2	3
Тема 12. Моніторинг і оцінка ефективності волонтерських програм	5		2	3
Тема 13. Моніторинг і оцінка заходів у соціальній сфері	5		2	3

Тема 14. Моніторинг і оцінка соціальних програм	5		2	3
Тема 15. Моніторинг надання і оцінка якості соціальних послуг	5		2	3
Тема 16. Використання результатів моніторингу та оцінювання для прийняття управлінських рішень	5		2	3
Тема 17. Етичні стандарти та принципи моніторингу та оцінювання	6		2	4
Тема 18. Зарубіжний та вітчизняний досвід моніторингу й оцінювання соціальних проєктів і програм	6		2	4
Підготовка до МКР	4	-	-	4
Підготовка до заліку	6	-	-	6
Всього годин	120	18	36	66

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення навчальної дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

4.1 Основною літературою:

1. Бутченко Т. І. Соціальне проєктування : навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра спеціальності «Соціальна робота» освітньо-професійної програми «Соціальна робота». Запоріжжя: ЗНУ, 2020. 107 с. URL: <https://youthplanning.org/wp-content/uploads/2021/03/socialplanning2020.pdf>.
2. Грант: керівництво до дії: посібник / Ващук О., Торбас О., Лемещенко-Лагода В., Сімахова А., Мандич А. За заг. ред. Лемещенко-Лагода В., Сухих А.; Рада молодих учених при МОН. Запоріжжя: ФОП Однорог Т.В., 2024. 114 с. URL: https://www.knuba.edu.ua/wp-content/uploads/2024/01/grant_kerivnyctvo_do_diyi_posibnyk_240126_102053.pdf.
3. Міжнародні та національні соціальні проєкти та програми: комплекс навчально-методичного забезпечення навчальної дисципліни. [Електронний ресурс]: навч. посіб. для здобувачів ступеня магістра за спеціальністю 231 «Соціальна робота» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад.: С.В. Гераськов. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 93 с. URL: <https://ela.kpi.ua/items/6229faff-1486-47b6-9b0d-b99768ef751e>.
4. Тілікіна Н.В. Управління соціальними проєктами. Навчальний посібник для студентів спеціальності «Соціальна робота». Київ: ФОП Мороз А.Т., 2024. 352 с. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/Lib_21_11_Upravlinnia-sotsialnymy-proiektamy.pdf.
5. Шинкарук В.Д., Пеша І.В., Сопівник І.В., Галайдюк В.В., Кошук О.Б. Моніторинг і оцінка у соціальній роботі: навчальний посібник. К.: «Компринт», 2022. 360 с. URL: https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u188/posibnik_monitoring_1673873800.pdf.

4.2 Допоміжною літературою:

1. Безпалько О.В. Соціальне проєктування: Навчальний посібник. К., 2010. 127 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/2615/1/O_Bezpalko_SP_IL_KUBG.pdf.
2. Боковець О. І. Розвиток креативності як ресурсу інноваційного потенціалу особистості. Габітус : науковий журнал. Одеса, 2020. Вип. 19. С. 86–93. URL: <https://ela.kpi.ua/items/f87a8d50-3f3f-436c-b12b-917852d36668>.
3. Боковець О.І. Мотивація досягнення у студентів із різним інноваційним потенціалом. Вісник післядипломної освіти. Випуск 12(41) «Серія «Соціальні та поведінкові науки». С. 10–27. URL: <https://ojs.uem.edu.ua/index.php/spn/article/view/370/810>.
4. Боковець О. І., Михайлюк М.В. Особливості соціальної роботи з українськими переміщеними особами в Італії. Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2023. Випуск 96. С. 15–25. URL: <https://ela.kpi.ua/items/d0b83d5d-bfd5-4307-94d9-773acdebc162>.
5. Боковець О.І., Тимошенко Н.Є., Мещан І.В. Соціальні проєкти і волонтерські ініціативи в системі підтримки внутрішньо переміщених осіб: трансформаційний вплив на соціальну політику. Наука та техніка. № 6 (47). 2025. с. 765–780. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-6\(47\)-765-780](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-6(47)-765-780).
6. Боковець О. І., Тимошенко І. В. Соціальні проєкти як інструмент досягнення Цілей сталого розвитку в умовах війни. Публічне управління та соціальна робота. 2025. № 1 (5). С. 25–32. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2025-1-4>.
7. Блага Н. В. Управління проєктами: навч. посібник. Львів : Львівський державний університет

- внутрішніх справ, 2021. 152 с. URL: <https://shorturl.at/vJUF1>.
8. Войтенко О.С. Управління проектами: навч. посіб. Київ: КНУБА, 2020. 276 с. URL: <https://www.knuba.edu.ua/wp-content/uploads/2023/10/073mag-project-management-voitenko-2020.pdf>.
 9. Жиленко Р.В. Соціальне прогнозування і проектування: навчально-методичний посібник для студентів першого бакалаврського рівня закладів вищої освіти, що навчаються за спеціальністю 231 Соціальна робота. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2021. 56 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/47183>.
 10. Керівництво з управління проектами розвитку : інтерактивний навчальний посібник / колектив авторів; за заг. ред. І. Є. Цепенди, С. О. Кропельницької. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2021. р. 352 с. URL: <https://shorturl.at/Kl4id>.
 11. Коломієць О. Г., Демиденко Т.М. Соціальні проекти як інструмент впровадження інновацій у соціальній роботі. Науковий вісник Ужгородського університету : серія: Педагогіка. Соціальна робота / гол. ред. О. Бартош. Ужгород: Говерла, 2023. № Вип. 2 (53). С. 61–66. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/56160>.
 12. Методика проведення практичних занять з елементами тренінгу з курсу «Соціальне проектування та соціальна інженерія»: навчально-методичний посібник. / І. І. Ігнат'єва. Одеса: Фенікс, 2021, 28 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/c4187d6d-b0da-44c7-a899-0aecd52c7d6/content>.
 13. Методичні рекомендації щодо написання проектних заявок. URL: <https://shorturl.at/Euliu>.
 14. Моніторинг і оцінювання соціального впливу проекту: Практичний посібник для виконавців проектів Надзвичайної кредитної програми з відновлення України. 2016. URL: https://bucharada.gov.ua/sites/default/files/praktychnyy_posibnyk_dlya_vykonavciv_proektiv_nadzvychnoyi_kredyt_noyi_programy_z_vidnovlennya_ukrayiny.pdf.
 15. Нагірська К. Навчально-практичний посібник з грантового менеджменту в рамках реалізації проекту «Грант-менеджмент: просто про складне», що реалізується за фінансової підтримки House of Europe (Дім Європи) та Європейського Союзу. 2022. URL: <https://drive.google.com/file/d/1Blr21otjrsieXDSLyGEACpVK6hcEct89/view>.
 16. Організація проектної діяльності: навчальний посібник /Л.В. Шинкарук, В.П. Биховченко, Т.О. Власенко, Ю.Г. Власенко. Київ: НУБіП України, 2021. 341 с. URL: https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u317/2021_np_opd_shin_bih_vlas_vlas.pdf
 17. Основи грантрайтингу та управління проектами в публічній сфері : метод. рек. для органів влади та недерж. орг-цій / Авт. кол.: В.В. Белявцева, А.І. Гнатенко, О.С. Зінченко та ін. ; за заг. ред. О.В. Кулініча. Харків : Золоті сторінки, 2017. 148 с. URL: <https://shorturl.at/eMtlj>.
 18. Посібник з моніторингу та оцінювання програм регіонального розвитку / Ленд'єл М., Винницький Б., Ратейчак Ю., Санжаровський І. За ред. Санжаровського І., Полянського Ю. К.: К.І.С., 2007. 80 с. URL: <https://www.ipas.org.ua/index.php/library/educational-materials/183-posibnik-z-monitoringu-ta-otsinjuvannja-program-regionalnogo-rozvitku>.
 19. Посібник з проведення конкурсів проектів ОГС за державного фінансування (український та міжнародний досвід). К.: Ваїте, 2017. 198 с. URL: <https://www.osce.org/files/f/documents/4/8/396584.pdf>.
 20. Проектний менеджмент в діяльності громадських організацій. Управління змінами у громадських об'єднаннях (Полтава, 2020. ПОБФ «Ініціатива»). URL: https://initiative.org.ua/wp-content/uploads/2021/03/Posibnyk_Fond-2020_kor.pdf.
 21. Радченко М. Проектна діяльність в процесі підготовки фахівців соціальної сфери. Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній заклад середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти. 2024. 1(4). 405–412. <https://doi.org/10.18372/2786-5487.1.18756>.
 22. Шестакова К. Ю. Соціальне проектування: підготовка та евалюація проекту: навч. посібник. Чернівці: Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2021. 184 с. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi80/0060500.pdf>.
 23. Як підготувати якісний соціальний проект?. Методичний посібник. 2020. URL: <https://shorturl.at/xg4l>.

Література знаходиться у Науково-технічній бібліотеці ім. Г.І. Денисенка КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://www.library.kpi.ua>), методичному кабінеті кафедри філософії, а також в АС «Електронний кампус» (<https://ecampus.kpi.ua>).

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Навчання здійснюється на основі студентоцентрованого підходу та стратегії взаємодії викладача й здобувача вищої освіти з метою засвоєння навчального матеріалу та формування відповідних компетентностей.

Під час навчання застосовуються стратегії активного індивідуального та колективного навчання, а також розвивальні технології, підкріплені активними формами та методами, зокрема: інформативно-рецептивний метод, проблемно-пошукові методи (насамперед метод проблемного викладу задля формування навичок постановки проблеми та визначення шляхів її розв'язання, реалізацію самостійного пошуку; евристичні методи задля знаходження оптимальних вирішень творчих завдань, активізації творчого мислення).

Окрім традиційних методів навчання, в освітньому процесі, застосовуються й такі методи: метод рефлексії, що створює умови для глибшого засвоєння навчального матеріалу та сприяє формуванню навчально-стратегічної усвідомленості здобувача освіти; метод залучення здобувачів до позааудиторної діяльності (конференції, виставки, освітні екскурсії), який сприяє пошуку тематичної інформації, розвитку навичок ділової комунікації та вдосконаленню аналітичних здібностей; метод міждисциплінарного навчання, що забезпечує формування фахової компетентності через одночасне оволодіння предметними знаннями з різних галузей; метод контекстного навчання, орієнтований на професійну підготовку здобувачів вищої школи, який реалізується шляхом системного включення професійного контексту та поступового насичення навчального процесу елементами майбутньої професійної діяльності.

Усі методи навчання опосередковано спрямовані також на формування навчально-стратегічної компетентності здобувача вищої школи, зокрема на розвиток когнітивних процесів (процес організації, реалізації, контролю та корегування своєї навчальної діяльності).

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань (завдання на СРС)
1	Тема 1. Сучасні підходи до соціального проектування 1. Соціальне проектування та його роль. 2. Соціальний проект та його види. 3. Етапи соціального проектування. Завдання на СР: 1. Роль соціального проектування у вирішенні актуальних соціальних проблем. 2. Класифікація соціальних проектів за цілями, масштабом і суб'єктами реалізації.
2	Тема 2. Місце моніторингу та оцінювання (МіО) в проектному циклі 1. Зміст понять «моніторинг» і «оцінювання» (МіО). 2. Взаємозв'язок між моніторингом і оцінюванням. 3. Критерії оцінки соціальної діяльності. Завдання на СР: 1. Історія розвитку МіО: міжнародний і національний контекст. 2. Роль МіО у соціальній роботі й волонтерстві.
3	Тема 3. Класифікація видів моніторингу та оцінювання (МіО) 1. Класифікація видів моніторингу. 2. Класифікація видів оцінювання. 3. Форми оцінювання. Завдання на СР: 1. Моделі моніторингу: цільовий (Result-Based Monitoring) та адаптивний (Adaptive Monitoring), їх особливості та порівняння. 2. Міжнародний досвід моніторингу та оцінювання.
4	Тема 4. Розроблення та впровадження системи моніторингу та оцінювання (МіО) 1. Визначення мети та завдань моніторингу і оцінки. 2. Визначення складових моніторингу. 3. Формування системи управління процесом оцінювання. Завдання на СР:

	1. Розроблення структури цілей і завдань системи моніторингу та оцінювання. 2. Формування переліку основних складових системи моніторингу та їх опис.
5	Тема 5. Класифікація індикаторів (показників) моніторингу 1. Прямі та непрямі індикатори. 2. Кількісні та якісні індикатори. 3. Індикатори процесу та результатів реалізації програми. 4. Проміжні та підсумкові індикатори. Завдання на СР: 1. Аналіз ролі індикаторів процесу та результатів у системі моніторингу соціальних програм. 2. Визначення значення проміжних і підсумкових індикаторів для оцінювання ефективності проєкту.
6	Тема 6. Визначення та відбір індикаторів (показників) моніторингу 1. Критерії відбору індикаторів. 2. Етапи визначення та відбору індикаторів у відповідності до завдань та мети програми/проєкту. 3. Важливість використання стандартних показників. Завдання на СР: 1. Аналіз критеріїв відбору індикаторів для ефективного моніторингу соціальних проєктів. 2. Опис етапів визначення індикаторів відповідно до мети і завдань програми/проєкту.
7	Тема 7. План моніторингу та оцінювання (МіО) 1. Складові плану моніторингу. 2. Розроблення плану здійснення оцінювання, основні його елементи. 3. Затвердження плану здійснення оцінювання. Завдання на СР: 1. Етика оцінювання. 2. Чинники, які необхідно враховувати під час проведення оцінювання. Тема 8. Залучення зацікавлених сторін до моніторингу та оцінювання (МіО) 1. Основні зацікавлені сторони. 2. Першочергові зацікавлені сторони. 3. Другорядні зацікавлені сторони. Завдання на СР: 1. Огляд методів залучення зацікавлених сторін у волонтерських програм. 2. Аналіз наслідків недостатнього залучення зацікавлених сторін до моніторингу і оцінювання.
8	Тема 8. Залучення зацікавлених сторін до моніторингу та оцінювання (МіО) 1. Основні зацікавлені сторони. 2. Першочергові зацікавлені сторони. 3. Другорядні зацікавлені сторони. Завдання на СР: 1. Огляд методів залучення зацікавлених сторін у волонтерських програм. 2. Аналіз наслідків недостатнього залучення зацікавлених сторін до моніторингу і оцінювання Тема 9. Збір даних для моніторингу та оцінки (МіО) 1. Основні етапи планування збору даних для моніторингу і оцінки. 2. Джерела та методи збору інформації для моніторингу. 3. Переваги та обмеження різних методів збору інформації. Завдання на СР: 1. Переваги і недоліки різних методів збору інформації шляхом соціологічних досліджень. 2. Порівняння якісних і кількісних методів збору даних у моніторингу та оцінці соціальних проєктів.
9	Проведення МКР

Семінарські (практичні) заняття

№ з/п	Назва теми заняття та перелік основних питань (перелік дидактичного забезпечення, питання для поточного контролю та завдання на СРС)
1	Тема 1. Сучасні підходи до соціального проектування 1. Поняття «соціальне проектування» та «проєкт». 2. Роль проектування в соціальній роботі.

	3. Особливості соціального проектування. 4. Етапи соціального проектування. 5 Сучасні тенденції соціального проектування. 6. Роль інноваційного потенціалу та креативності в соціальних проєктах і волонтерських ініціативах. 7. Вплив інноваційних підходів на ефективність соціальних проєктів. Завдання на СР: 1. Визначити основні риси, які відрізняють соціальне проектування від бізнес-планування, навести приклади. 2. Розробити короткий опис (1–2 абзаци) власної ідеї соціального проєкту відповідно до сучасних підходів проектування.
2	Тема 2. Місце моніторингу та оцінювання (MiO) в проєктному циклі 1. Зміст понять «моніторинг» і «оцінювання» (MiO): подібності та відмінності. 2. Взаємозв'язок між моніторингом і оцінюванням у межах життєвого циклу проєкту. 3. Система моніторингу і оцінки відповідно до «теорії змін». 4. Застосування MiO на різних етапах соціального проєкту. 5. Критерії оцінки соціальної діяльності. 6. Ключові функції MiO для менеджера соціального або волонтерського проєкту. Завдання на СР: 1. Визначити роль моніторингу та оцінювання на прикладі одного з етапів соціального проєкту (планування, реалізація, завершення). 2. Розробити коротку схему «теорії змін» для гіпотетичного соціального проєкту та вказати, де саме потрібен моніторинг і де – оцінювання.
3	Тема 3. Класифікація видів моніторингу та оцінювання 1. Передумови проведення моніторингу. 2. Моніторинг ситуації та моніторинг процесу. 3. Зовнішній та внутрішній моніторинг. 4. Типи моніторингу: оперативний, контекстуальний, фінансовий, технічний. 5. Класифікація оцінювання: попереднє, проміжне, підсумкове. 6. Форми оцінювання: завчасне оцінювання, моніторинг, критичний огляд, обстеження, розслідування, аудит, дослідження, внутрішнє управлінське консультування. Завдання на СР: 1. Побудувати таблицю порівняння типів моніторингу за критеріями: об'єкт спостереження, час проведення, інструменти, можливі результати. 2. Проаналізувати приклад волонтерського чи соціального проєкту й визначити, які види моніторингу та оцінювання доречно застосувати на кожному з етапів.
4	Тема 4. Розроблення та впровадження системи моніторингу та оцінювання 1.Визначення мети та завдань моніторингу і оцінки. 2.Визначення складових моніторингу: планування, підготовка, збір даних, аналіз та порівняння даних, звітування, використання результатів. 3.Формування системи управління процесом оцінювання. 3.1. Організаційна схема управління. 3.2. Участь зацікавлених сторін. 3.2. Стратегія використання ресурсів. Завдання на СР: 1. Проаналізувати ключові етапи розроблення системи моніторингу та оцінювання соціального проєкту. 2. Описати організаційну схему управління системою оцінювання з урахуванням участі зацікавлених сторін.
5	Тема 5. Класифікація індикаторів (показників) моніторингу 1. Прямі та непрямі індикатори. 2. Кількісні та якісні індикатори. 3. Індикатори процесу та результатів реалізації програми. 4. Проміжні та підсумкові індикатори. 5. Міжсекторні індикатори. 6. Виклики при виборі індикаторів для соціальних проєктів з урахуванням міжсекторної взаємодії. Завдання на СР:

	1. Розробити набір індикаторів для моніторингу гіпотетичного соціального проєкту, включно з кількісними, якісними, прямими, непрямими, процесними та результативними індикаторами. 2. Проаналізувати наявні індикатори у реальному або відомому соціальному проєкті, оцінити їх адекватність і запропонувати удосконалення з урахуванням міжсекторного підходу.
6	Тема 6. Визначення та відбір індикаторів (показників) моніторингу 1. Критерії відбору індикаторів (відповідність, чутливість, простота і доступність, надійність, практичність, об'єктивність, дешевизна, представництво). 2. Етапи визначення та відбору індикаторів у відповідності до завдань та мети програми/проєкту. 3. Важливість використання стандартних показників. 4. Переваги та недоліки використання універсальних індикаторів у локальних соціальних проєктах. Завдання на СР: 1. Проаналізувати набір індикаторів для вигаданого соціального проєкту та визначте, наскільки вони відповідають критеріям відбору (відповідність, чутливість, простота, надійність тощо). 2. Розробити власний набір індикаторів для моніторингу соціальної ініціативи або волонтерської програми, враховуючи мету та завдання проєкту. Опишіть переваги і можливі обмеження обраних показників.
7	Тема 7. План моніторингу та оцінювання (MiO) 1. Складові плану моніторингу: результати, індикатори, джерела інформації, методи збору/аналізу інформації, частота збору/аналізу інформації, визначення відповідальної особи, користувачі інформації. 2. Розроблення плану здійснення оцінювання, основні його елементи. 3. Затвердження плану здійснення оцінювання. 4. Проведення оцінювання. Завдання на СР: 1. Проаналізувати існуючий набір індикаторів соціального проєкту (на вибір) за критеріями відбору та запропонувати рекомендації щодо їх вдосконалення. 2. Розробити покроковий план визначення і відбору індикаторів для власного гіпотетичного соціального проєкту, враховуючи мету, завдання та можливості збору даних.
8	Тема 8. Залучення зацікавлених сторін до моніторингу та оцінювання (MiO) 1. Основні зацікавлені сторони. 2. Першочергові зацікавлені сторони. 3. Другорядні зацікавлені сторони. 4. Аналіз зацікавлених сторін. Завдання на СР: 1. Проаналізувати роль основних, першочергових та другорядних зацікавлених сторін у моніторингу та оцінюванні соціальних проєктів і волонтерських програм. 2. Розробити план залучення зацікавлених сторін до процесу моніторингу та оцінювання конкретного соціального або волонтерського проєкту.
9	Тема 9. Збір даних для моніторингу та оцінки (MiO) 1. Основні етапи планування збору даних для моніторингу і оцінки. 2. Джерела та методи збору інформації для моніторингу. 3. Використання цифрових інструментів для збору та обробки даних (онлайн-опитування, мобільні додатки, платформи для збору даних, хмарні сервіси). 4. Переваги та виклики впровадження цифрових технологій у моніторинг та оцінку. 5. Періодичність збору інформації. 6. Основи кібербезпеки та захисту даних. Завдання на СР: 1. Порівняти кількісні та якісні методи збору даних на прикладі конкретного соціального проєкту, визначити переваги та недоліки кожного. 2. Розробити план збору даних для моніторингу гіпотетичного соціального проєкту з урахуванням вибору методів, джерел і періодичності збору.
10	Тема 10. Звітність за результатами моніторингу та оцінювання (MiO) 1. Важливість документування процедур і результатів моніторингу. 2. Підготування звіту за результатами моніторингу.

	3. Особливості використання даних моніторингу. 4. Складання звіту за результатами оцінювання. 4.1. Резюме звіту. 4.2. Вступ і попередня інформація. 4.3. Управління процесом оцінювання. 4.4. Методологія оцінювання. 4.5. Отримані дані та їх аналіз. 4.6. Загальні висновки щодо поточного стану програми. 4.7. Рекомендовані заходи. Завдання на СР: 1. Розробити структуру звіту за результатами моніторингу соціального проєкту з урахуванням ключових елементів і вимог. 2. Проаналізувати приклад звіту за результатами оцінювання, визначити його сильні та слабкі сторони, запропонувати рекомендації щодо покращення.
11	Тема 11. Моніторинг і оцінка (МіО) соціальних проєктів 1. Сутність соціальних проєктів та їх види. 2. Види моніторингу і оцінки соціальних проєктів. 3. Показники і індикатори оцінювання соціального проєкту. 4. Завдання та програма оцінювання соціального проєкту. 5. Виклики при визначенні показників і індикаторів для оцінювання соціальних програм. Завдання на СР: 1. Проаналізувати види моніторингу та оцінки соціальних проєктів, їх особливості та сфери застосування. 2. Розробити програму оцінювання соціального проєкту з урахуванням ключових показників та індикаторів ефективності.
12	Тема 12. Моніторинг і оцінка (МіО) ефективності волонтерських програм 1. Моніторинг та оцінювання роботи волонтерів. 2. Індикатори (показники) моніторингу та оцінювання діяльності волонтерів. 3. Особливості моніторингу волонтерських програм. 4. Особливості оцінювання волонтерських ініціатив. 5. Рекомендації щодо оцінювання волонтерських програм. Завдання на СР: 1. Проаналізувати особливості моніторингу роботи волонтерів та визначити ключові індикатори ефективності їх діяльності. 2. Розробити план оцінювання волонтерської програми з урахуванням специфіки діяльності та ключових показників результативності.
13	Тема 13. Моніторинг і оцінка заходів (МіО) у соціальній сфері 1. Захід як організаційна форма соціальної роботи. 2. Показники та методи оцінювання заходів. 3. Методика зовнішнього моніторингу заходів. 4. Інструментарій оцінки результативності заходів. Завдання на СР: 1. Проаналізувати приклад конкретного соціального заходу і запропонувати відповідні показники для його моніторингу та оцінки. 2. Розробити план зовнішнього моніторингу соціального заходу з описом ключових етапів та інструментів збору даних.
14	Тема 14. Моніторинг і оцінка (МіО) соціальних програм 1. Соціальна програма як організаційна форма соціальної роботи. 2. Методика моніторингу і оцінки соціальної програми. 3. Моніторинг реалізації та оцінка ефективності державних соціальних програм. 4. Оцінювання ефективності регіональних соціальних програм. Завдання на СР: 1. Проаналізувати приклад соціального заходу та запропонувати набір показників для його оцінювання. 2. Розробити план зовнішнього моніторингу соціального заходу з описом основних етапів і інструментів збору даних.
15	Тема 15. Моніторинг надання і оцінка якості соціальних послуг 1. Соціальні послуги як ефективний інструмент соціальної роботи.

	2. Роль і місце моніторингу та оцінки соціальних послуг у організаційній моделі надання соціальних послуг в Україні. 3. Моніторинг надання соціальних послуг. 4. Оцінка якості соціальних послуг. 5. Визначення потреб населення у соціальних послугах. Завдання на СР: 1. Проаналізувати процес моніторингу надання соціальних послуг на прикладі конкретної програми або організації. 2. Розробити критерії оцінки якості соціальних послуг для обраного виду послуг з урахуванням потреб користувачів.
16	Тема 16. Використання результатів моніторингу та оцінювання для прийняття управлінських рішень 1. Аналіз і інтерпретація результатів моніторингу та оцінювання. 2. Використання результатів МіО для удосконалення соціальних проєктів і програм. 3. Прийняття управлінських рішень на основі даних моніторингу. 4. Розроблення рекомендацій та звітів для зацікавлених сторін. Завдання на СР: 1. Підготувати приклад управлінського рішення, прийнятого на основі результатів МіО. 2. Розробити рекомендації щодо вдосконалення соціального проєкту за результатами оцінювання.
17	Тема 17. Етичні стандарти та принципи моніторингу та оцінювання 1. Основні етичні принципи у процесі проведення МіО. 2. Конфіденційність, добровільність участі та захист персональних даних. 3. Відповідальність дослідників та учасників моніторингу. 4. Етичні дилеми під час збору, аналізу та оприлюднення даних. Завдання на СР: 1. Проаналізувати кейс, у якому було порушено етичні норми під час МіО, і запропонувати шляхи їх дотримання. 2. Підготувати короткий етичний кодекс для команди, що проводить моніторинг соціального проєкту.
18	Тема 18. Зарубіжний та вітчизняний досвід моніторингу й оцінювання соціальних проєктів і волонтерських програм 1. Кращі практики моніторингу та оцінювання у міжнародному контексті. 2. Особливості вітчизняних підходів до МіО у соціальній сфері. 3. Порівняльний аналіз інструментів і методик оцінювання. 4. Можливості адаптації успішних міжнародних моделей в Україні. Завдання на СР: 1. Підготувати короткий огляд міжнародної практики оцінювання соціальних програм. 2. Проаналізувати приклад українського соціального проєкту, у якому було застосовано інструменти МіО, і визначити їх ефективність.

6. Самостійна робота здобувача вищої школи

Засвоєння змісту навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання соціальних програм і проєктів» разом із аудиторними заняттями передбачає виконання здобувачами вищої освіти самостійної роботи з метою самоконтролю знань та підготовки до занять. Систематична самостійна робота здобувачів вищої освіти сприяє глибшому засвоєнню матеріалу курсу, дозволяє закріпити отримані знання та зосередити увагу на ключових проблемах тем, що вивчаються.

Самостійна робота полягає у підготовці до семінарських (практичних) занять, підготовки до МКР та заліку.

№ з/п	Самостійна робота (СР)	Кількість годин
1	Підготовка до аудиторних занять	56
2	Підготовка до складання модульної контрольної роботи	4
3	Підготовка до заліку	6
	Всього	66

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Правила відвідування занять

Відвідування лекцій є обов'язковим. Здобувач вищої освіти, який пропускає лекції, може мати труднощі з належною підготовкою до семінарів, однак йому не потрібно відпрацьовувати пропущені лекції. Здобувачу вищої школи під час лекції рекомендується конспектувати основні аспекти, ключові поняття, визначення, класифікації та алгоритми, що пояснює викладач.

Активна участь у семінарських (практичних) заняттях є обов'язковою і має важливе значення для формування рейтингу здобувача вищої освіти. Готуючись до семінарського заняття здобувач вищої школи має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, а також опрацювати інформацію теми, що представлена у основному списку літератури. У разі виникнення запитань або незрозумілих моментів слід обов'язково обговорити їх з викладачем. Якщо здобувач вищої школи не встиг підготуватися, йому варто уважно слухати виступи інших і намагатися компенсувати недостатню підготовку, засвоюючи нову інформацію.

Якщо здобувач вищої освіти пропускає семінари чи контрольні заходи з поважних причин (наприклад, через хворобу чи інші важливі обставини), він матиме змогу виконати завдання впродовж наступного тижня. Перевірка знань здобувачів вищої школи із тем, які вони пропустили, здійснюватиметься через консультації з викладачем, графік яких доступний на сайті кафедри філософії.

Бали за фактичну присутність на лекціях і семінарах не нараховуються.

Дистанційне навчання

У разі запровадження дистанційного (змішаного) формату навчання організація освітнього процесу здійснюється відповідно до Положення про дистанційне навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/188>), Регламенту проведення семестрового контролю в дистанційному режимі (<https://osvita.kpi.ua/node/148>).

Організація освітнього процесу здійснюється з використанням технологій дистанційного навчання, зокрема через Платформу дистанційного навчання «Сікорський» (<https://www.sikorsky-distance.org>) та АС «Електронний кампус» (<https://ecampus.kpi.ua>). Здобувачі вищої школи приєднуються до платформи «Сікорський» (Google Classroom) через корпоративну електронну пошту у домені @lll.kpi.ua.

Освітній процес у дистанційному режимі здійснюється відповідно до затвердженого розкладу навчальних занять. У режимі дистанційного навчання заняття відбуваються у вигляді онлайн-конференції на платформі Zoom. Посилання на конференцію надається на початку семестру.

Заняття в режимі дистанційного навчання проводяться через онлайн-конференції на платформі Zoom. Результати оцінювання висвітлюють у АС «Електронний кампус» на особистій сторінці здобувача вищої освіти (<https://ecampus.kpi.ua>).

Правила поведінки на заняттях

Норми етичної поведінки здобувачів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>, а також "Положення про Комісію з етики та академічної доброчесності Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського" (<https://osvita.kpi.ua/node/171>)

На території університету здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватись установлених Правил внутрішнього розпорядку (<https://kpi.ua/admin-rule>). Під час лекційних і практичних занять в аудиторіях, а також у процесі відеоконференцій, мобільні телефони слід використовувати лише в беззвучному режимі та виключно з навчальною метою — для пошуку необхідної інформації в інтернеті.

Правила призначення заохочувальних і штрафних балів

Здобувач вищої школи може отримати заохочувальні (додаткові) бали за написання тез, наукових статей, участь у міжнародних та/чи всеукраїнських заходах, олімпіадах або конкурсах з тематики навчальної дисципліни, а також додаткове проходження онлайн курсів з поглибленим вивченням окремих тем навчальної дисципліни.

Заохочувальні не входять до основної шкали РСО. Максимальна кількість заохочувальних балів – 10 (10% від суми рейтингових балів).

Штрафні бали не передбачаються.

Заохочувальні бали	Кількість балів
Написання тез до конференції (без виступу)	5
Участь у студентській олімпіаді з навчальної дисципліни (без призового місця)	5
Участь у конкурсі за проблематикою навчальної дисципліни (без призового місця)	5
Проходження онлайн курсу з поглибленим вивченням окремої теми дисципліни	5
Написання тез і публічний виступ на конференції (всеукраїнській чи міжнародній)	10
Участь у студентській олімпіаді з навчальної дисципліни (з призовим місцем)	10
Публікація статті у науковому виданні	10
Участь у конкурсі за проблематикою навчальної дисципліни (з призовим місцем)	10

Політика оцінювання контрольних заходів

Оцінювання контрольних заходів здійснюється відповідно до Положення про систему оцінювання результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/node/37>), Положення про поточний, календарний та семестровий контроль результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/node/32>).

Результати оцінювання семестрового контролю висвітлюються у АС «Електронний кампус» на особистій сторінці здобувача вищої школи (<https://ecampus.kpi.ua>).

У випадку незгоди здобувача вищої школи з оцінкою за результатами контрольного заходу, він має право подати апеляцію у день оголошення результатів відповідного контролю на ім'я декана факультету за процедурою визначеною Положенням про апеляції в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/182>).

Політика дедлайнів та перескладань

Невиконання завдань або порушення термінів їх виконання з неповажних причин призводить до втрати можливості отримати відповідні рейтингові бали. У разі пропуску контрольних заходів з поважних причин здобувачу вищої освіти надається право додатково виконати завдання впродовж найближчого тижня.

Порядок ліквідації академічної заборгованості та перескладання семестрового контролю регулюється Положенням про поточний, календарний та семестровий контроль результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/32>). Здобувач вищої освіти, у якого за результатами семестрового контролю виникла академічна заборгованість, також має право її ліквідувати відповідно до Положення про надання додаткових освітніх послуг здобувачам вищої освіти в КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/177>).

Визнання результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті

Порядок визнання таких результатів регламентується Положенням про визнання результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті (<https://osvita.kpi.ua/index.php/node/179>).

Можуть бути зараховані окремі змістовні модулі або теми дисципліни. В такому разі здобувач звільняється від виконання відповідних завдань, отримуючи за них максимальний бал відповідно до рейтингової системи оцінювання.

Позааудиторні заняття та залучення професіоналів-практиків

Під час вивчення навчальної дисципліни можливі позааудиторні заняття, що включають відвідування науково-практичних заходів, лекторів, тренінгів тощо, в межах тематики дисципліни.

Академічна доброчесність

У процесі вивчення навчальної дисципліни необхідним є неухильне дотримання політики академічної доброчесності, визначеної чинним законодавством та внутрішніми документами закладу освіти.

Політику, стандарти та процедури дотримання академічної доброчесності містять такі регламентуючі документи КПІ ім. Ігоря Сікорського, що оприлюднені на сайті університету: Кодекс честі КПІ ім. Ігоря Сікорського (<https://kpi.ua/files/honorcode.pdf>), Положення про систему запобігання академічному плагиату (<https://rb.gy/agihij>), нормативно-правові документи, офіційні рекомендації, накази та розпорядження, соціологічні дослідження, методичні матеріали, освітні курси (<https://kpi.ua/academic-integrity>).

Недотримання принципів академічної доброчесності, зокрема виявлення плагіату чи дублювання завдань, призводить до виставлення нульового балу за відповідну роботу.

Політика використання штучного інтелекту

Використання штучного інтелекту регулюється «Політикою використання штучного інтелекту в академічній діяльності КПІ ім. Ігоря Сікорського» (<https://osvita.kpi.ua/node/1225>). Всі завдання, виконувані здобувачами під час навчання, повинні бути результатом їх власної оригінальної роботи. Використання штучного інтелекту (ШІ) для автоматичного створення відповідей без подальшого їх аналізу і доопрацювання заборонено. Здобувачам не рекомендується використовувати ШІ як єдине джерело інформації. Важливо перевіряти та аналізувати отримані відомості з інших надійних джерел. Будь-яке застосування інструментів ШІ для виконання завдань повинно бути чітко зазначене і задокументоване.

Використання ШІ повинно відповідати принципам академічної доброчесності.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточного контролю: опитування за темою заняття, модульна контрольна робота.

Календарного контролю: проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.

Семестрового контролю: залік.

Оцінювання та контрольні заходи

PCO з навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання соціальних програм і проектів», семестровий контроль з якої передбачений у вигляді заліку, розробленого за типом PCO-1 і складається з балів, отриманих за:

- 1) роботу на семінарських (практичних) заняттях;
- 2) складання модульної контрольної роботи (МКР).

Деталізовані критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої школи визначені у положенні про PCO з навчальної дисципліни та представлені у Додатку 1.

Поточний контроль проводиться впродовж семестру з метою забезпечення зворотного зв'язку між викладачем і здобувачами вищої школи у процесі навчання та для перевірки рівня теоретичної та практичної підготовки здобувачів на кожному етапі вивчення навчальної дисципліни

Викладач оцінює роботу здобувача освіти на кожному семінарському занятті. Здобувач вищої школи отримує найвищий рейтинг, якщо він бере активну участь на семінарських (практичних) заняттях, переважно надає повні та аргументовані відповіді, логічно їх викладає, висловлює власну позицію з дискусійних питань. Пропущені заняття, неточності, неповнота, помилки у відповідях спричиняють зниження рейтингу здобувача вищої школи.

Модульна контрольна робота (МКР) проводиться у форматі тестування і включає 28 тестових завдань, які охоплюють увесь зміст навчальної дисципліни. МКР проводиться за допомогою гугл-форми на останній лекції. Перескладати МКР не можна.

Календарний контроль проводиться з метою моніторингу виконання здобувачами індивідуальних навчальних планів згідно з графіком навчального процесу.

Календарний контроль (проміжна атестація) проводиться на 8-у та 14-у тижнях семестру. Для отримання позитивної оцінки з календарного контролю за навчальну дисципліну потрібно набрати не менше 50 % від максимально можливих балів на момент проведення контролю.

Семестровий контроль проводиться відповідно до навчального плану у вигляді заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу.

Умови допуску до семестрового контролю: [зарахування усіх передбачених РП завдань.](#)

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

Необхідною умовою допуску до заліку є стартовий рейтинг (rc), що складає 40% від RC, або 40 балів.

Здобувачі вищої школи, які набрали впродовж семестру рейтинг з кредитного модуля менше 0,6 R зобов'язані виконувати залікову контрольну роботу. Перелік питань представлено у Додатку 2.

Здобувачі вищої школи, які набрали впродовж семестру необхідну кількість балів ($RD > 0,6R$) мають змогу:

а) отримати залікову оцінку (залік) так званим «автоматом» відповідно до набраного рейтингу;

б) виконати залікову контрольну роботу з метою підвищення оцінки. При цьому попередній рейтинг здобувача вищої школи з навчальної дисципліни скасовується і він отримує оцінку R3 тільки за результатами залікової контрольної роботи.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено викладачкою кафедри філософії, докторкою філософії з психології, Боковець Ольгою Ігорівною

Ухвалено кафедрою філософії (протокол № 26 від 18 червня 2024 р.)

Погоджено Методичною радою факультету соціології і права (протокол № 9 від 26 червня 2024 р.)

Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Рейтинг здобувача вищої школи з навчальної дисципліни «Моніторинг та оцінювання соціальних програм і проектів» складається з балів, що отримуються за:

- 1) роботу на семінарських (практичних) заняттях;
- 2) складання модульної контрольної роботи.

Система рейтингових (вагових) балів та критерії оцінювання:

1. Робота на семінарських (практичних) заняттях

(максимальна кількість балів складає 72, кількість балів на 1 занятті – 4)

18 семінарів × 4 бали = 72 бали

активна участь у проведенні заняття; надання повної і аргументованої, логічно викладеної доповіді, відповіді, висловлення власної позиції з дискусійних питань або повністю правильне вирішення завдань з відповідним обґрунтуванням, у поєднанні зі слухними доповненнями відповідей інших здобувачів вищої школи у процесі дискусії	4
активна участь у проведенні заняття; надання правильних відповідей або правильне вирішення завдань з незначними неточностями, порушеннями логіки викладення відповіді чи обґрунтування при вирішенні задачі	3
надання відповідей з чисельними значними похибками або вирішення задачі з грубими помилками, вирішення задачі без обґрунтування	2
відсутність відповіді, ухилення від участі у семінарському занятті	0

2. Складання модульної контрольної роботи

(максимальна кількість балів складає 28; кількість балів за 1 тестове завдання – 1)

28 тестових завдань × 1 бал = 28 бали

вірно виконано всі тестові завдання	28
вірно виконано половину тестових завдань	14
не вірно виконано всі тестові завдання	0

Розрахунок шкали (R) рейтингу:

Сума вагових балів контрольних заходів протягом семестру складає:

RC = 72 + 28 = 100 балів

Здобувачі, які набрали впродовж семестру необхідну кількість балів ($RD \geq 0,6R$) мають можливості:

- а) отримати залікову оцінку (залік) так званим «автоматом» відповідно до набраного рейтингу;
- б) виконати залікову контрольну роботу з метою підвищення оцінки.

При цьому попередній рейтинг здобувача вищої школи з навчальної дисципліни скасовується і він отримує оцінку R_3 тільки за результатами залікової контрольної роботи.

Перелік питань до залікової контрольної роботи наведено у Додатку 2.

Здобувачі, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку менше 60 балів, виконують залікову контрольну роботу.

Здобувачі вищої школи, які не виконали всіх передбачених програмою дисципліни завдань не допускаються до заліку.

Залікова контрольна робота оцінюється за шкалою 100 балів. Перше запитання оцінюється із 34 балів, друге та третє із 33 балів.

Кожне питання оцінюється відповідно до **системи оцінювання**:

“відмінно”, повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 34 (33) - 32 (30)балів;

“добре”, достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації, або незначні неточності) – 31(29)-26(25)балів;

“задовільно”, неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації та деякі помилки) – 25(24)-20 балів;

“незадовільно”, незадовільна відповідь – 0 балів.

Для отримання здобувачем вищої школи відповідних оцінок (ECTS та традиційних) його рейтингова оцінка (**RD**) переводиться згідно з таблицею:

RD	Оцінка ECTS	Оцінка традиційна
95 – 100	відмінно	Відмінно
85 – 94	дуже добре	Добре
75 – 84	добре	
65 – 74	задовільно	Задовільно
60 – 64	достатньо (задовольняє мінімальні критерії)	
RD < 60	незадовільно	Незадовільно

Перелік питань до заліку

1. Поняття «соціальне проектування».
2. Роль проектування в соціальній роботі.
3. Особливості соціального проектування.
4. Етапи соціального проектування.
5. Сучасні тенденції соціального проектування.
6. Роль інноваційного потенціалу та креативності в соціальних проєктах.
7. Вплив інноваційних підходів на ефективність соціальних проєктів.
8. Зміст понять «моніторинг» і «оцінювання»: подібності та відмінності.
9. Взаємозв'язок між моніторингом і оцінюванням у життєвому циклі проєкту.
10. Система моніторингу і оцінки відповідно до «теорії змін».
11. Застосування моніторингу і оцінювання на різних етапах соціального проєкту.
12. Критерії оцінки соціальної діяльності.
13. Ключові функції моніторингу і оцінювання для менеджера проєкту.
14. Передумови проведення моніторингу.
15. Моніторинг ситуації та моніторинг процесу.
16. Зовнішній та внутрішній моніторинг.
17. Типи моніторингу: оперативний, контекстуальний, фінансовий, технічний.
18. Класифікація оцінювання: попереднє, проміжне, підсумкове.
19. Форми оцінювання: завчасне, критичний огляд, аудит, дослідження тощо.
20. Визначення мети та завдань моніторингу і оцінки.
21. Складові моніторингу: планування, підготовка, збір даних, аналіз, звітування.
22. Формування системи управління процесом оцінювання.
23. Організаційна схема управління оцінюванням.
24. Участь зацікавлених сторін у моніторингу та оцінюванні.
25. Стратегія використання ресурсів у моніторингу та оцінюванні.
26. Прямі та непрямі індикатори.
27. Кількісні та якісні індикатори.
28. Індикатори процесу та результатів реалізації програми.
29. Проміжні та підсумкові індикатори.
30. Міжсекторні індикатори.
31. Виклики при виборі індикаторів для соціальних проєктів.
32. Критерії відбору індикаторів (відповідність, чутливість, простота, надійність тощо).
33. Етапи визначення та відбору індикаторів відповідно до завдань проєкту.
34. Важливість використання стандартних показників.
35. Переваги і недоліки використання універсальних індикаторів у локальних проєктах.
36. Складові плану моніторингу: результати, індикатори, джерела інформації.
37. Методи збору і аналізу інформації для моніторингу.
38. Частота збору і аналізу інформації у плані моніторингу.
39. Визначення відповідальної особи за моніторинг.
40. Основні зацікавлені сторони у моніторингу та оцінюванні.
41. Першочергові та другорядні зацікавлені сторони.
42. Аналіз зацікавлених сторін.
43. Основні етапи планування збору даних для моніторингу і оцінки.
44. Джерела інформації для моніторингу.
45. Методи збору інформації для моніторингу.
46. Використання цифрових інструментів для збору та обробки даних.
47. Переваги і виклики цифрових технологій у моніторингу.
48. Періодичність збору інформації для моніторингу.
49. Основи кібербезпеки та захисту даних у моніторингу.
50. Важливість документування процедур і результатів моніторингу.
51. Підготовка звіту за результатами моніторингу.
52. Особливості використання даних моніторингу.
53. Структура звіту за результатами оцінювання.

54. Управління процесом оцінювання.
55. Методологія оцінювання соціального проєкту.
56. Аналіз отриманих даних моніторингу і оцінювання.
57. Загальні висновки щодо поточного стану програми.
58. Рекомендовані заходи на основі результатів моніторингу і оцінювання.
59. Сутність соціальних проєктів та їх види.
60. Види моніторингу соціальних проєктів.
61. Види оцінювання соціальних проєктів.
62. Показники і індикатори оцінювання соціального проєкту.
63. Завдання та програма оцінювання соціального проєкту.
64. Виклики при визначенні показників для оцінювання соціальних програм.
65. Моніторинг та оцінювання роботи волонтерів.
66. Індикатори моніторингу діяльності волонтерів.
67. Особливості моніторингу волонтерських програм.
68. Особливості оцінювання волонтерських ініціатив.
69. Рекомендації щодо оцінювання волонтерських програм.
70. Захід як організаційна форма соціальної роботи.
71. Показники та методи оцінювання заходів.
72. Методика зовнішнього моніторингу заходів.
73. Інструментарій оцінки результативності заходів.
74. Соціальна програма як організаційна форма соціальної роботи.
75. Методика моніторингу і оцінки соціальних програм.
76. Моніторинг реалізації державних соціальних програм.
77. Оцінка ефективності регіональних соціальних програм.
78. Соціальні послуги як інструмент соціальної роботи.
79. Роль моніторингу та оцінки соціальних послуг в Україні.
80. Моніторинг надання соціальних послуг.
81. Оцінка якості соціальних послуг.
82. Визначення потреб населення у соціальних послугах.
83. Розробка критеріїв оцінки якості соціальних послуг.
84. Організація системи управління моніторингом і оцінкою.
85. Участь зацікавлених сторін у процесах МіО.
86. Планування збору даних у моніторингу.
87. Розробка плану моніторингу та оцінки.
88. Використання теорії змін у моніторингу і оцінюванні.
89. Аналіз та вибір індикаторів для конкретного проєкту.
90. Основні виклики у моніторингу і оцінці соціальних проєктів.